

paa selve Skolens Udvikling. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte før i sin Tale, at Socialdemokraterne have søgt at komme kort fra Embedsmandsstyret og over til et mere folkeligt Styre. Den Tale tror jeg ikke rigtig paa. Jeg synes, Kendsgerningerne tale meget stærkt derimod; thi der er intet Parti, der i den Grad slaar Embedsmandsstyret fast paa Skolens Omraade som netop Socialdemokraterne gennem dette Ændringsforslag. Naar de foreslaa, at der skal indføres en Amtsskolekonsulent med, jeg kan godt sige, privilegeret Ret til at rejse rundt og se Skolerne efter, synes jeg, det er saa stærkt et Embedsmandsstyre og Embedsmandstilsyn, som man ikke har det paa noget som helst andet Omraade. Derfor blev jeg en Smule forbavset over denne Udtalelse fra det ærede Medlem. Jeg synes netop, man indfører et Embedsmandsstyre paa Skolens Omraade, naar man lægger hele det regelbundne Tilsyn i en Amtsskoleinspektørs Haand. Ganske vist kaldes han ikke Inspektør; man giver ham et kønnere Navn, man kalder ham Konsulent. Men i og for sig har Navnet jo mindre at sige, naar Resultatet bliver det samme, og jeg synes egentlig ikke, han efter den Stilling, han indtager efter Socialdemokraternes Ændringsforslag, burde have Navnet Konsulent, fordi hans væsentlige Gerning bliver ikke at være Konsulent, men at være Inspektør, nemlig at inspicere Skolerne og se efter, hvorledes deres Tilstand er. Jeg skal ellers ikke komme ind paa hele det System og de Tanker, der ligge til Grund for dette Ændringsforslag. Jeg har jo allerede nævnt, at jeg tror, det vil svække Befolkningens Indflydelse og derigennem ogsaa dens Forstaaelse for og Kærlighed til Skolens Gerning, og skulde det blive Resultatet, vilde jeg beklage det. Jeg vil dog tilføje, før jeg forlader dette Punkt, at hvis man gennemfører denne Ordning, vil det blive et ret kostbart Eksperiment, man foretager. Naar man skal have op imod en Snes Amtskonsulenter, og de yderligere skulle kunne tage sig faguddannet Medhjælp, vil det ikke blive en saa ganske ringe Sum, man kommer til at udrede. Og dog, hvis det kunde føre til, at Skolen og dens Gerning væsentlig kunde forbedres og udvikles derigennem, skulde jeg ikke vige tilbage for Udgiften; men det tror jeg absolut ikke, den vil blive.

Et Flertal i Udvalget, et Flertal, hvor til jeg hører, har stillet Ændringsforslaget

under Nr. 67, hvori vi have skitseret den Stilling, som vi mene, en Skoledirektionskonsulent bør have, og hvis det bliver gennemført, mener jeg, han vil kunne faa en Stilling, hvor han kun kan være til Gavn for Skolen og Skolens Lærere og paa ingen Maade være til Skade eller Fortræd. Jeg kunde meget have ønsket, at Konsulenten ikke fik nogen anden Stilling, end netop dette Ændringsforslag hjemler ham. Her er han stillet som Konsulent, som Raadgiver. Man kan søge ham, hvis man vil, og lade være, hvis man vil. Han er stillet som Konsulent, ikke som noget som helst andet. Der er jo Tale om, at Lærerne skulle indstille ham, og jeg har fra flere Sider hørt, at det synes man ikke er saa godt. Jeg vil heller ikke være uvillig til at gaa bort fra det, hvis man tror, det er mindre heldigt; men jeg er fuldstændig enig med Ordføreren (Jørgen Jensen), naar han sagde, at naar Skoledirektionskonsulenten bliver stillet udelukkende som Konsulent, saa man kan søge ham, om man vil, og lade være, om man vil, saa kunde han ikke se, der var noget forkert i at give Lærerne den Indrømmelse. Saaledes som Konsulentens Stilling er skitseret i Ændringsforslag Nr. 67, vil han jo blive Raadgiver baade for Lærerne og for Beboerne. Man vil sige til Befolkningen: Her er en Mand, der er almindelig anerkendt som en dygtig Mand paa Skolens Omraade og af sine egne Kolleger er udpeget som en af de dygtigste og bedste, de have kunnet finde; nu stille vi ham saadan, at Befolkningen kan søge ham, hvis den vil, og lade være, hvis den vil. Jeg kan ikke se andet, end at det er slet ikke saa daarlig en Stilling. Man har hævdet fra forskellige Sider, at det var hverken det ene eller det andet. Jo, han staaar netop paa en fast og sikker Grund, idet han udelukkende staaar saaledes, at man kan bruge ham, om man vil, og lade være, om man vil. Jeg kan ikke rigtig forstaa, at det ikke kan være tilstrækkeligt; thi naar baade Lærerne og Beboerne sige som saa: Vi ere godt tilfredse med, som det gaar i vor Skole, vi ere tilfredse med Arbejdet, og der er ingen, der har noget at klage over, hvorfor skulle de da finde sig i, at en Mand ude fra kommer og blander sig ind i Forholdet mellem Beboerne og Lærerne og ser deres Skole efter. Ja, de skulle ikke blot finde sig i at modtage ham, være tvungne til det, hvis man gennemfører Socialdemokraternes Forslag, og egentlig ogsaa, hvis man gennemfører Underændringsforslag Nr. 68,